

မာတိကာ

အမှာ

၉

မြို့ကြီးပြကြီးထဲက လူမှုဆက်ဆံရေးဘဝ

၁။ မေ့လျော့ခြင်းခံထားရသော ကာလတရားနှင့် သူ၏သားသမီးများ	၁၃
၂။ အလကားကောင်တွေနဲ့ ရောပြီး ရယ်လိုက်မိတယ်	၂၂
၃။ ပစ္စုပ္ပန်ကို ရှာမတွေ့နိုင်ကြသူများ	၃၀
၄။ သောက်သုံးမကျတဲ့ကောင်တွေရှိဖို့ လိုအပ်တဲ့အကြောင်း	၄၃
၅။ ပင်လယ်ထဲက မိုးရေ၊ ချောင်းရေနဲ့ မြစ်ရေ	၅၄
၆။ တစ်ခုသော လကွယ်နေ့ ည၏ လောကပြတင်းပေါက်အနီးမှ ..	၆၈
၇။ လမ်း	၈၀
၈။ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ထောက်ခံစာဖြင့် ဝယ်ယူရရှိသေးသော အမှန်တရား	၉၂
၉။ မြစ်	၁၀၆
၁၀။ နံရံ	၁၁၆
၁၁။ မရှိခြင်း၏ ကမ်းတစ်ဖက်ဆီမှ အိပ်မက်များ၏ မြို့ပြနိုင်ငံတော်	၁၃၁

၁၂။ မနက်ဖြန်၏အတွင်းသို့ သွားရောက်နေထိုင်ကြသူများ	၁၄၃
၁၃။ လေကို အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသူ	၁၅၀
၁၄။ ဗဂိုးတောင်းက ကိုဖိုးသောင်း စလိုးဒေါင်းဖြစ်ရသည့် အကြောင်း	၁၆၂
၁၅။ ကြားလူ ပြန်ပြောပြလို့ ကြားရတဲ့ ငါ့စကား	၁၇၆

မြို့ကြီးပြကြီးထဲက ပညာတတ်လိုခေါ်တဲ့လူတွေ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရှာမတွေ့နိုင်တဲ့လူတွေ

၁၆။ ဆောင်းလ ကုန်လေ၊ နွေသို့ ရောက်၏	၁၈၃
၁၇။ ဖိုးကျော်စိန် ပြန်လာတဲ့နေ့	၁၉၀
၁၈။ မနေ့က ပစ္စုပ္ပန်အသင်း	၁၉၉
၁၉။ မွန်းတိမ်၍ နေစောင်းပြီးနောက် တစ်ခုသော ညနေခင်းတွင် လူအချို့တို့သည်	၂၀၈
၂၀။ အမှောင်	၂၁၆
၂၁။ မရှိ	၂၂၆
၂၂။ ပြတင်းပေါက်	၂၃၅
၂၃။ မရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန်	၂၄၄
၂၄။ အလင်းရောင်၏ အောက်၌ ..	၂၅၇
၂၅။ လှေကားထစ်တွေ	၂၆၇
၂၆။ လူ၌၊ တူပင် ထင်တကား	၂၇၆
၂၇။ ထွက်ပေါက်	၂၈၃
၂၈။ ကျောက်ခေတ်သို့ အပြန်	၂၉၃
၂၉။ လူမှန်ရင် သိပ္ပံပညာရှင်လောက်တော့ ဖြစ်သင့်တဲ့အကြောင်း	၃၀၂
၃၀။ ကမ္ဘာကြီးကို ကယ်တင်ရန် ကြံစည်သော ဧကဒသမမြောက် အကြံအစည်	၃၁၅
၃၁။ ပျောက်ဆုံးနေခြင်းများအတွင်း၌ ရှာဖွေ၍ မရနိုင်တော့သည်များ	၃၂၉

မြို့ကြီးပြကြီးထဲက ကွင်းကွာနေမှု၊

ကွေ့ကွင်းနေမှု၊ ထီးတည်းကျန်မှု

၃၂။ ကိုကြီးရေ၊ ခြံထိပ်က စံပယ်တွေ ပွင့်တော့မယ်ဗျ	၃၄၅
၃၃။ အလွန်လွယ်ကူသော အကြောင်းများမှာ ခက်လှပါသည်	၃၅၄
၃၄။ သူမ၌တွေ့ရှိရသော ငါ၏ချစ်ခြင်း	၃၆၁
၃၅။ သံပရာတစ်ပင်ခြံ	၃၆၈
၃၆။ မိုးကုန်ပြီးစ တစ်နေ့၌ ကျေနပ်စွာ လွမ်းဆွတ်ရခြင်း	၃၈၀
၃၇။ အခြား၊ တစ်ဖက်က တွေးကြည့်ဖို့တော့လည်း သင့်တာပဲ	၃၉၀
၃၈။ အရိပ်၊ အရောင်	၃၉၉
၃၉။ ချစ်ရန် မသင့်သူများ	၄၁၁
၄၀။ ချိုချည်	၄၂၂
၄၁။ လပြည့်ည ကဗျာဆရာ	၄၃၄
၄၂။ ပန်း	၄၄၇
၄၃။ နိဂုံး၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ပြိုပျက်စ ပြက်လုံးများ	၄၅၆
၄၄။ နှောင်းမှ ပြောင်းတတ်သော အချစ်တစ်မျိုး	၄၆၄